

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8315200616
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8315200616.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: C. K., nar. XX.XX.XXXX, S. XXXX, právne zastúpený JUDr. Michalom Dribňákom, advokátom so sídlom Kpt. Nálepku 440, Medzilaborce, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, K. XXX/XX, V., právne zastúpená JUDr. Martinom Jalčom, advokátom so sídlom Komenského 2583/8, Humenné, o zaplatenie 326,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 18C 40/2015-253 zo dňa 13.12.2018 takto

rozhodol:

I. Odmieťa odvolanie proti výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 87,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 37,- eur od 30.09.2014 do 17.03.2015.

II. Potvrďuje rozsudok v časti zamietnutia žaloby o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 50,- eur od 30.09.2014 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 37,- eur za obdobie od 18.03.2015 do zaplatenia.

III. V prevyšujúcej zamietavej časti a vo výroku o náhrade trov konania rozsudok zrušuje a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu 1.inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vyhovel čiastočne žalobe o náhradu škody, ktorú uplatnil žalobca vo výške 326,- eur tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 87,- eur s úrokmi tak, ako ich špecifikoval vo výrokovej časti svojho rozhodnutia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol v zmysle zásady úspechu, keď priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,62 % proti žalobcovi.

2. Súd prvej inštancie konal o nároku na náhradu škody vo výške 326,- eur, ktorú žalobca uplatnil titulom poškodenia jeho motorového vozidla, ku ktorému malo dôjsť pri prevádzke na pozemných komunikáciách, kedy do jeho motorového vozidla narazila žalovaná, ktorá riadila bicykel, pričom pri zrážke došlo k poškodeniu vozidla v jeho zadnej časti a následne po oprave v servise zaplatil žalobca za vykonanú opravu sumu 326,- eur. K uvedenej kolízii došlo dňa 26.05.2014, pričom bola privolaná aj hliadka polície, ktorá konštatovala, že škodová udalosť bola zavinená žalovanou a obaja účastníci sa dohodli na spôsobe vyrovnaní škody za poškodené ľavé brzdové svetlo. Tento záver vyplýva aj zo záznamu o nehode, ktorý spísali účastníci nehody.

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie aj oboznámením znaleckých posudkov ohľadom priebehu kolízie a výške spôsobenej škody.

4. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 415, § 420, § 441, § 442, § 450, § 517, § 522, § 523, § 566 Občianskeho zákonníka, v zmysle Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z., a to § 3 ako aj § 4 Zákona č. 8/2009 Z.z..

5. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie ustálil, že žalovaná zavinila predmetnú kolíziu a príčinnej súvislosti s touto kolíziou sú náklady na opravu zadného ľavého svetla vo výške 87,- eur. Súd prvej inštancie uviedol, že ostatná škoda, a to na zadnom nárazníku, nebola preukázaná zo strany žalobcu, že k takémuto poškodeniu došlo v príčinnej súvislosti s touto kolíziou, nakoľko fotografie, ktoré boli predložené žalobcom sú bez dátumu, poškrabanie nárazníka je zreteľné, a preto je otázne prečo toto poškodenie nebolo uvedené v zázname o dopravnej nehode ani v zázname hliadky. Žalobca mal dostatočný časový priestor do príchodu hliadky, aby riadne vozidlo prezrel a zistil všetky jeho poškodenia. Z týchto dôvodov je pochybné, či tieto poškodenia vznikli v súvislosti s touto kolíziou.

6. Z vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 87,- eur s tým, že úrok z omeškania priznal žalobcovi s prihliadnutím na to, že tento odmietol prevziať sumy, ktoré zasielala žalovaná žalobcovi a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie zo strany žalobcu, a to proti všetkým výrokom rozsudku, pričom žalobca namietol, že konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na skutočnosť, že za škodu, ktorá mu bola spôsobená pri dopravnej kolízii zaplatil sumu 326,- eur a tieto závery sú podopreté dôkazmi vykonanými v súdnom konaní včítane výsluchu svedka, znaleckých posudkov ako aj odborného vyjadrenia. Znalec K. jednoznačne konštatoval, že všetky uplatnené škody vznikli pri kontakte s bicyklom. Poukázal na charakter poškodenia, ktorý zodpovedá kontaktu pohybujúceho sa bicykla s poškodenými časťami, pričom tieto zodpovedajú aj z pohľadu výšky ako aj mechanizmu poškodenia. Tento záver vyplýva aj z fotografií. Rovnako poškodenie zadného nárazníka vo forme oterov, tieto jednoznačne vznikli pri kontakte s gumenným predmetom, a to charakteru rotujúcej pneumatiky. Bola teda preukázaná výška škody ako aj základ tejto škody, kedy z odborného vyjadrenia znalca V. vyplýva, že žalovaná porušila svoju právnu povinnosť tým, že nedodržala bezpečnú vzdialenosť cyklistu od vozidla. Žalovaná popierala svoj stret, pričom výsledky vykonaného dokazovania preukazujú opak a táto nemala záujem riešiť škodu, ktorú spôsobila, čím konala v rozpore s dobrými mravmi. Z týchto dôvodov žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a vyhovel žalobe v celom rozsahu, respektíve vec v rozsahu zamietnutia zrušil a vrátil súdu prvej inštancie.

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu napriek výzve súdu prvej inštancie nevyjadrila.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozsudok v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke, najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné okrem časti príslušenstva.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Odvolací súd postupom podľa § 386 písm. b/ CSP odmietol odvolanie proti výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 87,- eur s príslušenstvom, nakoľko proti tomuto výroku odvolanie nie je prípustné. V tejto časti bol žalobca úspešný, pričom podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané. V tejto časti bolo rozhodnutie vydané v prospech žalobcu, preto tento nie je oprávnenou osobou pre podanie odvolania voči vyhovujúcej časti rozsudku.

13. Pokiaľ sa týka potvrdenia rozsudku v časti zamietnutia žaloby o zaplataenie úroku z omeškania, v tomto prípade odvolací súd vychádzal zo skutočností, že žalobca uplatnenou žalobou žiadal aj o zaplataenie úroku z omeškania zo sumy 326,- eur vo výške 5,05 % ročne za obdobie od 30.09.2014. Súd prvej inštancie sa správne vypořiadal s otázkou zaplataenia úroku z omeškania tak ako to vyplýva z bodov 40 až 44 odôvodnenia rozsudku, pričom zamietol žalobu v časti o zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % zo sumy 50,- eur za obdobie od 30.09.2014 do zaplataenia v celom rozsahu, pričom v tejto časti je jeho rozhodnutie správne, nakoľko odopretím prijatia tejto sumy sa nedostala žalovaná do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku. Rovnako správne posúdil súd prvej inštancie aj nárok na zaplataenie príslušenstva zo sumy 37,- eur, kedy priznal len za obdobie od 30.09.2014 do 17.03.2015. Len za toto obdobie sa žalovaná dostala do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, nakoľko aj túto sumu žalobca neprevzal. Preto odvolací súd potvrdil zamietnutie žaloby v časti o zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5,5 % ročne zo sumy 37,- eur za obdobie od 18.03.2015 do zaplataenia.

14. Odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b/ zrušil napadnutý rozsudok vo zvyšnej časti a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Súd prvej inštancie zařažil svoje rozhodnutie v zamietavej časti okrem príslušenstva, ktoré bolo potvrdené, nedostatkom preskúmateľnosti, nakoľko vo svojom odôvodnení, podľa ktorého to, že v zápise o dopravnej nehode nie sú uvedené ďalšie poškodené časti motorového vozidla znamená, že na tieto poškodenia nie je možné prihliadnuť. V tejto súvislosti sa súd prvej inštancie nevypořiadal s ustanovením § 574 ods. 1 Občianskeho zákonníka, či takáto dohoda bola uzavretá, resp. či možno z konania sporových strán vyvodit' záver, že došlo k dohode o vzdaní sa práva žalobcu na inú škodu než na smerovke, nakoľko závery znaleckých dôkazov svedčia tomu, že predmetná škoda bola spôsobená v súvislosti s touto kolíziou. Preto bude úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní sa vypořiadat' s ustanovením § 574 Občianskeho zákonníka a po príslušnej aplikácii tohto ustanovenia, s ktorým sa súd prvej inštancie nezaoberal, následne rozhodnúť o zvyšku žaloby. V prípade, že budú splnené podmienky v zmysle § 574 ods.1 Občianskeho zákonníka bol správny záver súdu prvej inštancie, ku ktorému dospel v tomto konaní. V prípade však nepreukázania podmienok v zmysle citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka bude úlohou súdu prvej inštancie vyhovieť podanej žalobe v celom rozsahu vychádzajúc z obsahu už zabezpečených dôkazov, ktoré jednoznačne svedčia o tom, že povaha poškodenia motorového vozidla je taká, že táto škoda vznikla v príčinnej súvislosti s kolíziou, od ktorej odvádzá žalobca svoj nárok na náhradu škody.

16. Podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V tomto konaní sa súd prvej inštancie sa nezaoberal posúdením ust. § 574 ods. 1 OZ, kedy bez právneho posúdenia tohto ustanovenia zo strany súdu prvej inštancie došlo k vydaniu nepreskúmateľného rozhodnutia. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia nepochybne je porušením práva strany sporu na spravodlivý proces. Aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR či Ústavného súdu SR vyplýva, že súdne rozhodnutie vyžaduje, aby obsahovalo odpoveď na námietky vznášané stranami sporu, pričom práve dostatočné dôvody musia byť uvedené ku skutočnostiam, ktoré sú rozhodujúce pre rozhodnutie. Z určujúceho hľadiska (t.j. pre možnosť vyslovenia existencie prvku/vlastnosti arbitrárnosti/svojvoľnosti rozhodnutia súdu) možno uzavrieť, že závery napadnutého rozsudku sú podrobne odôvodnené a to počnúc právno-teoretickým vymedzením východísk až po subsumovanie konkrétnych skutkových zistení daného prípadu pod aplikované normy.

17. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať, vypořiadat' sa s v tomto rozhodnutí vytýkanými nedostatkami, a následne vo veci znova rozhodnúť, a samozrejme, svoje rozhodnutie v zmysle zásad uvedených v § 220 ods. 2 CSP aj náležite odôvodniť.

18. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).